

செட்டம்பர் மாத இறுதியில் யாழ்ப்பாணத்துக்கு நான் பயணமானேன். தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் தலைப்பின் அம்சக் கோரிக்கையை வைத்து உண்ணாவிரதமிருந்து உயிர் நீத்த செய்தி அப்போதுதான் வருகிறது.

அக்டோபர் 5 அன்று, 17 பேரும் சைனைட் அடித்த செய்தி வந்தபோது நான் பண்டத்தரிப்பு என்ற இடத்தில் இருந்தேன். மக்கள் மீண்டும் பிரச்சினைவந்து விடும் என்று எண்ணினார்கள். மரணமடைந்த 12 பேரின் உடல்கள் அடுத்த நாள் கொடுக்கப்பட்டு விடுதலைப் புலிகளால் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டன.

**தப்பிவந்த
யாழ்ப்பாணத்தமிழர்
பேட்டி**

தலைப்பின் மரணம் போன்று இதற்கு அவ்வளவாக மக்கள் கூட்டம். வரவில்லை? காரணம் ஆதரவில்லை என்பதல்ல—பின்பு நடக்கவிருக்கும் நிகழ்ச்சிகள் குறித்த பயமே காரணம் எனலாம்.

அடுத்த நாள் புலிகள் தரப்பில் மக்கள் ஊர்வலம் ஒன்று பலாஸிக் குச் சென்று அங்குள்ள இந்திய இராணுவ முகாமில் மகஜர் ஒன்றைக் கையளித்தது. ஆனால் மகஜரை அங்குள்ள அதிகாரிகள் ஏற்கவில்லை. மேலும் பலாஸிக் குச் செல்லும் வழியிலெல்லாம் இந்திய இராணுவ சென்றிகளைத் தாண்டியே சென்றார்கள். அங்குள்ள இராணுவத்துக்கும் தெரிந்தது—“தமக்கும் இந்த மக்களுக்கும் பிரச்சினை வரப் போகிறது” என்று மகஜர் ஏற்றுக் கொள்ளப் படாததால் மக்கள் கல்லெறிந்தார்கள். உடனே துப்பாக்கிச் சூடு நடந்தது. மக்கள் நேர் சாலைகளில் அல்லாமல் தெல்லிப்பளை வழியாக தம் வீடுகளுக்கு ஓடினார்கள்.

அதே சமயம் யாழ்ப்பாண நகரத்திலும் சூழ்நிலை மாறி

அமைதிப்படையின் அருவெறுக்கத்தக்க கோரமுக

விட்டது. சமாதான நிலையிலிருந்து போர் நிலைமை உருவாகிறது என்பது மக்களுக்குத் தெரிந்துவிட்டது.

புலிகளுக்கும் இராணுவத்துக்கும் கடுமையான சண்டை மூண்டது. இருதரப்பிலும் பலர் கொல்லப்பட்டனர் என்ற செய்தியும் வந்தது. இச்சமயத்தில் நான் சுமார் 10,000 ஜனத்தொகை கொண்ட ஊர்காவந்துறை (கயட்ஸ்) தீவுக்கு வந்துவிட்டேன். மூளாய்க்கும், காரைநகர் கடற்படைத் தளத்துக்கும் இடையிலிருந்த பாலத்தைப் புலிகள் வெடி வைத்துத் தகர்த்துவிட்டனர். பின்னர் கடற்படைத் தளத்திலிருந்த சிங்கள நேவியும், மக்களும் மண்ணைப்போட்டு, அந்தப் பாலத்தை மீண்டும் போட்டு உணவுப் பொருட்களைத் தீவுக்கு மக்கள் கொண்டு வந்தனர். தீவில் கடுமையான உணவுப்பஞ்சம் நிலவியது. பாலம் வழி வந்து கொண்டிருந்த ஒரு உணவுப் பொருள் வேளை இந்திய ஹெலிகாப்டர்கள் சுட்டதில், 7 வியாபாரிகள் மாண்டனர். தீவில் அரிசி விலை ரூபாய் 17லிருந்து ரூபாய் 87 ஆகிவிட்டது.

ஒரு நாள் கடுமையான மழைக் குப்பிறகு காலை ஆறு மணியிலிருந்தே ஏகப்பட்ட ஹெலிகாப்டர்களில் இந்திய இராணுவம் வந்திறங்கியது. திடீரென்று காரைநகர் தளத்திலிருந்து செல்லிங் (குண்டு வீச்சு) துவங்கியது. அரைமணி நேரத்துக்கு ஒரே புகையாயிருந்தது. ஜனங்கள் ஓடத் துவங்கி விட்டார்கள். கோயில்களுக்குள் புகுந்துவிட்டார்கள். ஆறு கோயில்களுக்குள் புகுந்த மக்களை இராணுவம் சிறி வளைத்தது. அன்றிரவு

தொடர்ந்து நடந்த செல்லிங் 36 தீவுவாசிகள் கொல்லப்பட்டனர். பின்பு இராணுவத்தினர் கற்பழிக்கப்பட்ட ஒரு பெண்டுகொலை செய்து கொண்டனர். கயட்ஸ் தீவில் புலிகள் யாருமில்லை என்றாலும் கைநிறியதாக இந்திய வானொலியை யது!

நாங்கள் இருந்த கோயில்கள் 50 இராணுவத்தினரும் கமாண்டரும் வந்தார். கமாண்டர் பேசுவதற்கு முன்னுருப்புக்கள் ராக்கெட்—லாசுகளை குறி வைத்து அமைதிகள்கள். கமாண்டர் கூறினார். “நாங்கள் சிங்கள இராணுவத்துடன் சண்டை பிடிக்கத்துவந்துள்ளோம். ஆனால் உடலைப்புலிகள் இப்போது தகநி செய்கிறார்கள். அவர்களைத் தான் எங்களுக்குப் பிரச்சினை மக்களுடன் அல்ல. ஆனால் உங்களில் யாராவது ஒன்று (விடுதலைப் புலி) என்னை பார்த்துச் சுட்டால் எல்லோர்மீதும் ஹெலிகாப்டர் மூலம் மழைமுகண்டு பொழிவோம். என அமைதியாக இருங்கள். அதை தான் எங்களுக்கு வேண்டுமென்று பிரசங்கம் செய்தார்

“உங்களுக்குள்ளும் உடலைப் புலிகள் இருக்கிறார்கள். ஆயுதமிருந்தால் கொடுக்கவிடுங்கள்” என்றார். மக்களில் இரண்டு பேர் கூட்டிக்கொண்டு சென்றார். வழி தாண்டியதும் உடனே விட்டுவிட்டார்கள். நிறைய தண்ணீரை அள்ளி அள்ளி குடி தார்கள். ஒவ்வொரு ஆளும்கிலோவுக்கு ஆயுதங்களைக் கிரேனடுகளைத் தூக்கிச் சிறார்கள். சேற்றிலும், சக

“மூத்தில் அமைதி திரும்பிவிட்டது. தமிழகத்தில் உள்ள அகதிகளை திருப்பி அனுப்பப் போகிறோம்” என்று அறிவித்திருக்கிறது இந்திய அரசு. இந்திய—இலங்கை ஒப்பந்தம் மூலம் அமைதி திரும்பிவிடும் என்று நம்பி செட்டம்பர் இறுதியில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு திரும்பினார் வெளிநாட்டில் வாழும் ஒரு யாழ்ப்பாணர். ஆனால் அவரது கனவுகளைச் சிதைப்பதற்கென்றே இந்திய ராணுவம் அங்கே காத்திருந்தது. இந்திய ராணுவத்தின் கொலை வெறியாட்டத்திலிருந்து உயிர் தப்பி டிசம்பர் முதல் வாரத்தில் இந்திய வழியே மீண்டும் வெளிநாடு சென்றுவிட்டார்.

கடந்த இரண்டு மாதங்களில் அங்கே தான் கண்ணெதிரே கண்டவற்றையும், கேட்டவற்றையும், அனுபவித்தவற்றையும் விவரிக்கிறார். அதன் சுருக்கத்தைத் தருகிறோம். அவருடைய பெயரையும் புகைப்படத்தையும் வெளியிட இயலாத காரணம் வாசகர்கள் அறிந்ததே.

ஈழ ஆதரவு இயக்கங்கள் மீது பாசிச குண்டர்படையின் பாய்ச்சல்

பிரச்சாரத்தை இன்னும் ஆழமாக புதுப்புது வடிவங்களில் எடுத்துச் செல்வதும் நமது வரலாற்று கடமையாகும்.

*

நெய்வேலியில் விடுதலைப்புலிகள் தோழமைக் கழகம் என்றொரு அமைப்பு இயங்கி வருகிறது. அதில் இங்குள்ள தமிழர் பண்பாட்டுக் கழகம், உலகத் தமிழர் கழகம், திராவிடர் கழகம் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்தவர்களும் மற்ற சிலரும் உறுப்பினர்களாய் உள்ளனர். இவர்கள் ஆரம்ப நாட்களிலிருந்தே விடுதலைப்புலிகளுக்கு ஆதரவாய் செயல்பட்டு வந்தனர்.

சமீப நாட்களாக இந்திய அரசின் போக்கைக் கண்டித்து அறிக்கைகள் விடுத்தும், சுவரொட்டிகள் ஒட்டியும், பிரச்சாரம் செய்தும் வந்தனர். அரசாங்கக் கைகூலிகளும் இ.காங்கிரஸாரும் அதற்கு எதிரான செயல்களில் ஈடுபட்டனர். கடந்த சில தினங்களாக, அதாவது 27-11-87 முதல் சிறுபிரச்சாரக் கூட்டங்களை இவர்கள் (விடுதலைப் புலிகள் தோழமைக் கழகம்) நடத்தி வந்தனர். அதில் சமார் இருபது பேர் கலந்து கொண்டு ஈழ ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிரான கோஷங்களை யிட்டும், இந்திய அமைதிப்படை ஈழத்திலிருந்து வெளியேறக் கோரியும் கோஷமிட்டனர். இந்நிகழ்ச்சியானது மக்கள் கூடும் இடங்களான மெயின் பஜார், புதுக்குப்பம் ரவுண்டானா, பொது மருத்துவமனை, எயிட்ட ரோடு, ஸ்டோர் ரோடு ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்றன.

இந்நிகழ்ச்சியின், இறுதியாக 2-12-87 அன்று 9வது வட்டம் வாட்டர் டேங்க் அருகிலுள்ள சிறு கடைகளுக்கு முன்பாக பொதுக் கூட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த பொழுது உள்ளூர் இ.காங்கிரஸ் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் சிவராமன், வீராசாமி, பண்ணுட்டி வட்ட காங்கிரஸ் தலைவர் அசோகன் ஆகியோருடன் கொலை வெறி ஆயுதங்கள் ஏந்திய சமார் 30 குண்டர்கள் சம்பவ இடத்திற்கு வந்து கூட்டத்திற்கு தலைமை தாங்கியவர்களை யும் அதில் கலந்து கொண்டவர்களை யும் கொலை வெறியுடன் தாக்கினார்கள். கூட்டத்தில் கலந்து கொண்ட ஐந்து பெண் மணிகளையும் கூட அவர்கள் அடித்து விரட்டினர். கூட்டத்தில் கோஷமிட்டுக் கொண்டிருந்த திராவிட கழகத்தைச் சேர்ந்த ஞானசேகர், ராஜாராம், மணி வண்ணன் ஆகியோரை பயங்கரமாகத் தாக்கி அருகிலிருந்த கடைகளையும் அடித்து நொறுக்கினர்.

நிகழ்ச்சி நடந்த சில நிமிடங்களுக்குள் அவர்களுடைய காரில் காவல் துறையினரை அழைத்து வந்து மேற்கண்டவர்களே இ.காங்கிரஸ் செய்ததுடன், அவ்விடத்திற்கு நிகழ்ச்சி நடந்து முடிந்த முடிந்தபிறகு சென்ற திராவிட கழக நிர்வாகியான ஜெயராமன், கனகசபை ஆகியோரையும் கைது செய்து அழைத்துச் சென்று விட்டனர். அத்துடன் இந்த அராஜகச் செயலுக்குத் தலைமை தாங்கிய அசோகன் என்பவரை திராவிடர் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தாக்கியதாக ஜோடித்து விட்டனர். பின்னர் முன்பே திட்டமிட்டபடி அறிக்கைகள் விடுத்தும், கண்டனப் பேரணி நடத்தியும் இ.காங்கிரஸ் பிரமுகர்கள் பொய் பிரச்சாரத்தை முடுக்கி விட்டனர். அத்துடன் நில்லாது சம்பவத்தில் பாதிக்கப்பட்டு மருத்துவமனையில் உயிருக்குப் போராடிக் கொண்டிருக்கும் ஞானசேகரன் மற்றும் ராஜாராம் கொலை செய்யப் போவதாகக் கூறிக் கொண்டு நெய்வேலியில் வலம் வருகின்றனர். தமிழகத்தின் 'பிரதமன்' பத்திரிக்கைகளும் இச்சம்பவத்தைப்பற்றி செய்தி வெளியிட்ட விதம், அவர்களும் இ.காங்கிரஸ் குண்டர்களோ என்ற சந்தேகத்தை உருவாக்குகிறது.

தகவல்: வாசகர்கள் நெய்வேலி

ஈழ ஆதரவு இயக்கங்கள் மீது மேல்கன் தாஸ்—தேவாரம் படைபாயும் என்று ஏற்கனவே நாம் புதிய ஜனநாயகத்தில் எச்சரித்திருந்தோம். தமிழகத்தில் இன்று பாசிச எம்ஜிஆர் கும்பல்களால் இவ்விடங்களில் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டுள்ள தொடர்ச்சியான கொலைவெறி தாக்குதலும், அடாவடித்தனமான கருத்துரிமைமறுப்புகளும், மக்களின் அடிப்படையான செய்தி அறிவும் உரிமைகளும் அப்பட்டமாக மறுக்கப்படுவது அன்றாட நடைமுறை நிகழ்ச்சியாகிவிட்டது.

திராவிடர் கழகத்தின் அதிகார பூர்வ ஏடான "விடுதலை"யும்

"உண்மை" பத்திரிக்கையையும் சிறைக் கைதிகளுக்கு அனுப்புவதும்—கைதிகள் படிப்பதும் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. இதை எதிர்த்து உயர்நீதிமன்றத்தில் போடப்பட்ட பரிசீலனையும் நீதிமன்றத்தால் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படாமல் முடிக்கணிக்கப்படுகிறது. தமிழகத்தில்கைக்கூலிகளால் பரவலாக திடீர் கொள்ளைகள் அரங்கேற்றப்பட்டு அதற்கு புலிகள் இயக்கத்தினரே பொறுப்பு என்பதான விஷயம் பிரச்சாரம் ஒரு வானிலை அறிக்கை மாதிரி தினமும் வெளியிடப்படுகிறது.

இந்திய ராணுவத்தின் ஈழ ஆக்கிரமிப்பை ஆதரித்து பிரச்சாரம் செய்யத் தெருத் தெருவாக கூலிப் பிரச்சாரர்கள் மட்டுமல்ல கூலி இ.காங்கிரஸுடைய களத்தில் இறக்கி விடப்பட்டுள்ளது. ஈழ ஆக்கிரமிப்பை எதிர்ப்பவர்கள் அழித்தொழிக்கப்பட வேண்டிய சமூக நிரோதிகள் என்ற எண்ணத்தை தமிழக மக்கள் மனதில் உருவாக்க பாசிச கும்பலின் ஒரு குண்டர்படையுமே இறக்கி விடப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறான ஒரு கூலிப்படை நெய்வேலியில் ஈழ ஆதரவு இயக்கங்களின் நடத்தியிருக்கும் வெறிதாக்குதல் பல படிப்பினைகளை நமக்கு எண்ணித்துகிறது. கூலிப் படைக்கு எதிராக தற்காப்பு நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவது, அதற்கான தயாரிப்பில் ஈடுபடுவது அவசர அவசியமாகும். மேலும், மறுக்கப்படும் அடிப்படை சிவில் உரிமைகளுக்காக போராட திரண்டெழுவதும், அர்ப்பணிப்பு தன்மையோடு மக்கள் மத்தியில் ஈழ ஆக்கிரமிப்பு எதிர்ப்பு